

KORČULA

vrata 1496. Uskoro se dižu i druge javne građevine: renesansna *Vijećnica* (1520–25) na malome trgu uz južna gradska vrata rastvorena je u prizemlju nizom arkada, a nad velikim prozorima prvoga kata diže se visoka, ozidana atika. Na istome trgu kleše 1569. domaći majstor Vicko Alvisijev ukrasni stup u čast knezu Michieliju, a nešto prije (1515) postavljen je veliki zastavni stup na trg pred stolnom crkvom. *Knežev dvor* i žitnica (*Fontik*) iz XVI. st. nalazili su se nedaleko od Vijećnice, no u XIX. su st. temeljito pregrađeni. Na zap. obali, podno zidina, podignuta je 1549. jednostavna renesansna loža sa stupovima.

Poč. XV. st. na glavnome trgu, na mjestu prvotne manje crkve Sv. Marka, podiže se nova *katedrala*. To je trobrodna bazilika s bujnim gotičko-renesansnim klesanim ukrasom pročelja i unutrašnjosti. Među prvim je njezinim graditeljima Bonino iz Milana, koji 1412. izvodi glavni portal i lunetu juž. ulaza. Na stolnoj crkvi radi niz domaćih i dubrovačkih majstora: H. Dragošević, R. Ivančić, R. Brajković i dr., a sred. stoljeća pozvan je za protomagistra J. Correr iz Tranija, no njegov udio na gradnji nije utvrđen. Krajem stoljeća radove na pročelju, a posebno na zvoniku (1481) s bogatom ložom, kupolom i lanternom završava korčulanski graditelj M. Andrijić, koji u unutrašnjosti crkve 1486. kleše velik gotičko-renesansni ciborij. Poč. XVI. st. M. Pavlović Milić dogradio je i presvodio na sjev. strani stolne crkve veliku kapelu *Sv. Roka*. S vremenom je unutrašnjost stolne crkve obogaćena nizom oltara i umjetnina. Za glavni oltar dobavljena je oko 1550. Tintorettova slika na platnu »Sv. Marko, Jeronim i Bartolomej«. Na oltaru Sv. Trojstva nalazi se oltarna slika J. Bassana iz druge pol. XVI. st. Veliki drveni oltar s likovima Sv. Roka, Kuzme i Damjana te Bl. Dj. Marije rezbario je 1575. domaći majstor F.

Čiočić. U XVIII. st. taj je oltar nadomješten mramornim, na koji su smještene skulpture sa staroga oltara. Na oltaru Gospe od Karmena stoji triptih mlet. slikara C. Ridolfija iz 1642, a ostale oltare krase skromne slike nepoznatih baroknih umjetnika. Na zidu juž. broda nalazi se veliki diptih »Navještenja«, pripisan Tintorettovoj radionici, a tu je smještena i dragocjena biz. ikona »Gospa od Otoka« iz XIII. st. (iz franjevačke crkve na Badiji). Kameni renesansni sarkofag s plastičnim likom biskupa djelo je radionice P. Andrijića s poč. XVI. st. U prizemlju zvonika preuređenu za krstionicu stoji na velikome gotičkome kamenome zdencu brončani Kristov lik, djelo kipara F. Kršinića iz 1967.

Osim stolne crkve u gradu ima niz manjih, često pregrađivanih crkava. Crkva *Svih Svetih* iz XIII. st. dobila je konačni barokni izgled pročelja sa zvonikom na preslicu u XVII. st. U jednobrodnoj unutrašnjosti nalazi se poliptih B. Trogiranina iz 1438–39; pod gotičkim kamenim ciborijem nalazi se drvena skulptura »Pietà« iz radionice kipara R. Donnera (XVIII. st.). Kasetirani strop ukrašen je nizom slika na platnu (scena Marijina krunjenja okružena likovima iz Staroga zavjeta, crkvenim ocima i evanđelistima), pripisanih T. Kokolji. Crkva *Sv. Mihovila* dobila je novo pročelje i zvonik na preslicu 1646, a na njezinu glavnome mramornome baroknome oltaru nalazi se slika »Majka Božja sa svecima« mlet. slikara Domenica Maggiotta (XVIII. st.).

Sred. XVI. st. Korčula je bila gusto naseljena (oko 2500 žitelja). Već u ranome srednjemu vijeku započela je podno zidina izgradnja predgrada, tzv. *Borga*. Tu su bile radionice brodograditelja i drugih obrtnika, pa neki u blizini podižu stambene kuće. Nešto zapadnije, na tzv. Rtu vješala počeli su dominikanci 1481. graditi samostan i crkvu Sv. Nikole. God. 1571.